

A Győri Ítéltábla a **felperesnek** a dr. Kummer Ákos ügyvéd által képviselt **alperes** ellen jó hírnév megsértése, 500.000 forint sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2015. november 20. napján meghozott 17.P.20.493/2014/41/I. számú ítélete ellen a felperes által 42., 43. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 104.000 (Egyszáznégyezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 50.000 (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes a keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül 100.000 forint perköltséget, az illetékügyben eljáró illetékes hatóság külön felhívására az állam javára 48.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felek a **Település 1i** Önkormányzat képviselő-testületének tagjai. A felperes 2010 - 2014. között alpolgármester volt, 2014 nyarán mindkét fél - az alperes az **"A"** Mozgalom képviselőjeként, míg a felperes a **"B"** Párt jelöltjeként - önkormányzati képviselőjelölt volt.

A 2014. évi önkormányzati választásokat megelőző kampányidőszakban a "C" havilap 2014. augusztus 28-i számában „Jelölbemutató sajtótájékoztató” címmel jelent meg cikk az "A" Mozgalom jelöltjeit bemutató 2014. augusztus 18-i sajtótájékoztatóról, amely az alperes személyes nyilatkozatát is tartalmazta, mely szerint „A közbiztonságunkat leginkább érintő problémánkat is részben a város vezetésének „köszönhetjük”, hiszen az alpolgármester családja és rokonsága szállásolja el a migráns román cigány családok jelentős részét. E csoportokkal szemben eddig egyedül a "D"Párt emelte fel szavát. Megszüntetjük ezeket az állapotokat a lakhatási rendelet szigorításával, és egyéb, folyamatos ellenőrzésekkel.” Ugyanezen lapszámban jelent meg a „100 ezer a nyomravezetőnek” című cikk, amely a 2014. július 18-án meghirdetett sajtótájékoztatón készült, és az alperesnek az alábbi nyilatkozatát tartalmazta:

„Közismert, hogy városunkban már évekkel ezelőtt megjelentek bújtatott migráció formában nagy számban román cigány családok, akikről a mai napig senki sem tudja, hogy miből tartják fenn magukat és családjukat. Mint kiderült, ezeket az embereket a már régebben itt élők hozzák városunkba, hogy aztán szervezeten, magyar rendszámú autókkal vagy éppen vonattal hordják ki őket koldulni Ausztriába. Ezek alapján egyértelműen ki lehet jelteni, hogy itt egy jól kiépített koldusmaffiáról van szó! Talán nincs is olyan helyi család, amelynek ne lett volna velük valamilyen negatív tapasztalata. A városban és a vasútállomáson rendszeresek a szemetelések és a hangoskodás. Az egyik üzlet előtt szoktak csoportosulni, előfordult, hogy diákok nem mertek bemenni a boltba miattuk. Az ott található ATM-ből senki sem mer készpénzt felvenni, ha ezek ott vannak, mert már volt rá eset, hogy szabályosan körülvették, aki ezt megtette.”

2014. október 8. napján a jobbik.hu portálon „Egy újabb érdekes ... történet, ezúttal a nyugati határszélről” címmel jelent meg a következő alperesi nyilatkozat: „...(a mieinktől eltérő kultúrájú kétes hírű családok elszállásolásában az alpolgármester rokonsága élen jár). (1.) ... Önmagát példás családapaként tünteti fel I.rendű felperes neve a ... választási kiadványon, kiemelve, hogy kislánya idén lesz kétéves, kisfiúk születését pedig decemberre várják párjával. Ezzel nem is lenne gond, csakhogy az alpolgármester azt gondosan elhallgatja, hogy a két gyermek bizony különböző anyától van/lesz, házasságon kívül! (7.) Kislánya édesanyjával jelenleg gyermek-elhelyezési perben áll I.rendű felperes neve, amit szintén elfelejt közölni a nyilvánossággal, noha egy-egy feljelentés a helyi politikus számára mindig is közügy volt. Hősünk ügyvéd, alpolgármester, felügyelő-bizottsági tag, leánytestvére nevén két ...i belvárosi trafik is van. Átlagon felüli anyagi körülményeire még egy 5-ös sorozatú BMW és egy ... luxus lakóparki

lakás is bizonyíték. Mindezek dacára 115.000 forint a hivatalosan bevallott nettó jövedelme!

Mit gondolnak, mennyire családcentrikus és keresztény érzelmű, aki felsorolt bevételi forrásai és a hazai viszonylatban fényűző életmódja ellenére mindössze havi 25 ezer forinttal támogatja a saját kislányát? A 25 ezer forint kevesebb az ügyvéd egyetlen tárgyaláson eltöltött óradíjánál is! (6.)

A bukott rágalmak kiagyalóját most zaklatással vádolják. (2.)

I.rendű felperes neve előszeretettel jelentget fel és perel be másokat mindenféle ürüggyel, melyeket látványosan publikál. (3.) Eddig azonban egyetlen politikai jellegű pereskedését sem nyerte meg a jogász végzettségű képviselő (4), aki mélyen hallgat arról, hogy jelenleg feljelentés alatt áll a ... Ügyészségen zaklatás vádjával.(5) Egyetlen kislánya édesanyjával és annak szüleivel szemben ugyanis a tőle megszokott gyűlölködő stílusban, a verbális erőszak minden létező válfaját használva levelezett."

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes családi vállalkozásába tartozik az "E" Kft. A cég tulajdonát képezik a **Település 1** Fő terén vendéglátóipari és kereskedelmi célzattal bérbeadás útján hasznosított ingatlanok. Az "E" Kft. 2014. év közepe óta **Település 1**en panziót üzemeltet, amelynek parkolójában külföldi rendszámú autók is láthatók. E körben a törvényszék utalt a felperes elismerő nyilatkozatára. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a **település 1**i ... helyrajzi szám alatti ingatlan a felperes és testvére tulajdonát képezi, ebben az ingatlanban lakik a felperes, az ugyanezen ingatlanhoz tartozó büfét a testvére üzemelteti. A **Település 1**, ...utca ...helyrajzi számú ingatlanban (... helyrajzi számú ingatlan - helyesen ...helyrajzi szám alatti ingatlan) működik a "F" Panzió, amely az elsőfokú ítélet szerint korábban a felperes nagybátyja és felesége üzemeltetett, majd 2014 márciusában eladásra került. E panzióban külföldi személyek elszállásolása történik, akiknek magatartásával összefüggésben többször is jelentkezett probléma.

A törvényszék megállapította, hogy a 2014. évben ismertté vált bűncselekmények száma **Település 1**en 140 volt, az utóbbi 13 évben nem történt emberölés, vagy emberölés kísérlete. A bűncselekmények száma ugyan csökkenő tendenciát mutat, ugyanakkor az érzékelhető a városban, hogy növekedett a romániai cigány családok száma. Az emberek szubjektív biztonságérzetét befolyásolja, hogy a betelepülő családok csoportosan közlekednek, hangoskodnak.

Megállapította, hogy a felperessel szemben 2014. április 15. napján "G", a felperes lányának édesanyja a ...i Kerületi Főkapitányság ... Rendőrkapitányságánál feljelentést tett. A nyomozóhatóság 2014. június 4. napján kelt határozatában a nyomozás megszüntetéséről döntött, arra

hivatkozva, hogy a feljelentés tárgyává tett cselekvény nem bűncselekmény. A feljelentő panaszát a ... Ügyészség 2014. szeptember 19. napján kelt határozatában elutasította. A felperes 2013. december 18. napján keresetet terjesztett elő "G" vel szemben, amelyben arra hivatkozott, hogy havi nettó jövedelmének összege 115.000 forint, és 2013. decemberének három hetére 20.000 forintot, 2014. januárban 25.000 forintot fizetett meg postán a gyermek tartására.

A Vas Megyei Bíróság előtt a P.20.291/2005. szám alatt volt per a jelen per felperesével, mint alperessel szemben személyiségi jog megsértése iránt. A Győri Ítéltábla a Pf.I.20.036/2006/8. számú ítéletével a jogsértést megállapító, és az alperesi viszontkeresetet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezéseket részben megváltoztatta, a nem vagyoni kártérítés összegét leszállította. A Fővárosi Törvényszék előtt 26.P.20.976/2012. szám alatt volt folyamatban per a jelen per felperese, mint alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A Fővárosi Ítéltábla a 8.Pf.20.567/2014/5. számú ítéletében az elsőfokú ítéletet kizárólag a perköltség fizetése körében változtatta meg. 2014. szeptember 2. napján a felperes az alperessel szemben feljelentéssel élt a **Település 2i** Rendőrkapitányságon. A feljelentést követően az eljárás megszüntetésre került.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek „Jelöltbemutató sajtótájékoztató” a „100 ezer a nyomravezetőnek”, valamint a 2014. október 8-án az interneten közzétett közlésre alapított, a jó hírnév és a magántitok sérelmét állító kereseti kérelmét alaptannak találta. Rögzítette, hogy valamennyi sérelmezett nyilatkozat megtételekor már a 2013. évi V. törvény (Ptk.) volt hatályban. Az eljárásban a Ptk. 2:44. § alkalmazandó, tekintettel arra, hogy a felperes a sérelmezett közlések megjelenésének időpontjában alpolgármesterként közszereplőnek minősült. Hangsúlyozta, hogy a közszereplőnek a 36/1994. (VI.24.) AB határozatban írtakra tekintettel számolnia kell azzal, hogy tevékenységét bírálják, kritikával illetik, a negatív értékelés ilyen esetben önmagában nem alapoz meg személyiségi jog védelmet. Ugyanakkor a közszereplőktől elvárható nagyobb tolerancia nem jelenti azt, hogy a velük kapcsolatban kifejtett véleménynyilvánításnak nincs semmilyen korlátja (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.468/2006/4.). Az Alaptörvény I. cikk /3/ bekezdésében, II. cikkében, IV. cikk /1/ bekezdésében, valamint a IX. cikk /1/, /2/ és /4/ bekezdésében írtakra hivatkozva kifejtette, hogy a politikai közélet szereplőit is megilleti a személyiségi jogok védelme. Ugyanakkor a Ptk. 2:44. §-a szerint a közéleti szereplők személyiségi joga akkor és annyiban korlátozható, ha a sérelmezett magatartás a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása érdekében történik, a fellépés az előbbi cél

megvalósulásához szükséges mértéket nem lépi át és az emberi méltósághoz való jog lényeges tartalmát tiszteletben tartja. Rámutatott, hogy a korábbi bírói gyakorlat a jogellenességet kizáró okot a képmáshoz és a hangfelvételhez, valamint a jó hírnévhez és a becsülethez való jog vonatkozásában értékelte, a jelen Ptk-beli rendelkezésből azonban ilyen szűkítés nem következik. Erre tekintettel a magántitoknak minősülő adatok nyilvánosság elé tárása sem valósít meg jogsértést, ha a közszereplő adatairól van szó és a tényállás megfelel a törvényi feltételeknek.

A törvényszék rámutatott, hogy a Ptk. 2:54. § /1/ bekezdése alapján a személyiségi jogokat személyesen lehet érvényesíteni. Ugyanakkor ha valakiről olyan módon állítanak valótlan és sértő tényeket, hogy személyét kifejezetten egy meghatározott másik személyhez fűződő hozzátartozói kapcsolata által jelenítik meg, a hozzátartozó érintett személlyé válik, és saját maga is igényelhet jogvédelmet (EBH 2004.1116.).

A törvényszék kifejtette, hogy a felperesi kereseti kérelmének elbírálása során elsődlegesen azt kellett vizsgálni, a sérelmezett kitételek véleménynyilvánításnak, vagy tényállításnak minősülnek-e. Rögzítette, hogy a véleménynyilvánítást és a tényállítást alapvetően az különbözteti meg egymástól, hogy a tényállítás tartalma bizonyítható, míg a véleménynyilvánítással kapcsolatban a bizonyítás nem lehetséges.

A „100 ezer a nyomravezetőnek” című cikkben sérelmezett kijelentések vonatkozásában rámutatott, hogy az alperes részéről ebben a cikkben semmilyen kijelentés nem hangzott el, így e vonatkozásban a kereseti kérelem minden alapot nélkülöz. Az a körülmény, hogy ugyanazon havi lapban két különböző oldalon két különböző cikk jelent meg a város közbiztonságával kapcsolatban, nem alapozza meg azt, hogy a felperest, illetőleg a felperes családját nem érintő alperesi közlemény pusztán a cikkek lapon belüli elhelyezkedése miatt jogsértő lenne.

A „Jelöltbemutató sajtótájékoztató” című cikkben írtakkal kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a „migráns román cigány családok” elszállásolására vonatkozó kitétel az alperes részéről véleménynyilvánítás volt, figyelemmel arra, hogy azt bizonyítani nem lehet, hogy a **Település 1** városában érzékelhető közbiztonsági probléma okozati összefüggésben áll-e az alpolgármester családja és rokonsága által végzett tevékenységgel. Ez a kijelentés olyan megfogalmazás, amely kifejezőmódjában bántó, lekicsinylő, durva elemeket nem tartalmaz, így jogsértést nem valósított meg. Utalt arra, hogy a sérelmezett kijelentéseket a PK 12. számú állásfoglalásban írtakra figyelemmel a szövegkörnyezetükre figyelemmel kell értelmezni, így a „közbiztonságunkat leginkább érintő probléma” kapcsán vizsgálta, hogy az

alperesi közlésnek ez a része mennyiben felel meg a valóságnak. A tanúvallomásokot mérlegelve rögzítette, hogy "H" azt adta elő: „A városban talákoztam romániai cigány családokkal. Azt tudom mondani, hogy ha városban egy **település** 1-i társasággal találkozik az ember, illetőleg, hogy ha egy ...i cigány öt fős társasággal, akkor az utóbbitól félnek." "I" tanúvallomását értékelve azt állapította meg, hogy a városban megjelenő migráns családok a város közvéleményét foglalkoztatják, magatartásukkal esetenként a lakosság hangulatát negatívan befolyásolják. Rámutatott, hogy az a nyilatkozat, mely szerint az alperes álláspontja szerint a város közbiztonságának leginkább érintő probléma a migráció, az alperes véleménye, értékítélete. Az a kijelentés, mely szerint e családok „jelentős részét” a felperes családja szállásolja el, ugyancsak nem bizonyítható, ekként véleménynek minősül, mert a „jelentős” kifejezés egy adott személy értékítéletétől függ. Ugyanakkor e kijelentésnek van valóságalapja, figyelemmel arra, hogy a felperes és családja vendéglátással, szállásadással foglalkozik. E tevékenység során pedig elkerülhetetlen idegen személyek vendéglátása, elszállásolása.

A 2014. október 8-i alperesi nyilatkozattal kapcsolatban megállapította, hogy az 1. kitétel olyan véleménynek tekintendő, amely a megengedett mértéket nem lépte túl, így annak jogsértő jellege nem állapítható meg. A 2. kitétellel kapcsolatos állítás valós, tekintettel arra, hogy a felperes ellen korábbi párja a ... Rendőrkapitányságon feljelentést tett. A 3. kitétellel kapcsolatban rögzítette, hogy az annak alapjául szolgáló tényállítás, nevezetesen, hogy a felperes feljelentést tett, pert indított, valósnak bizonyult, az „előszeretettel”, illetőleg „mindenféle ürüggyel” kifejezések pedig nem tényállítások, hanem azok az alperes nem indokolatlanul bántó vagy a felperest lealacsonyító véleményét tükrözik, így e közlés ugyancsak nem valósít meg jogsértést. A 4. kitétellel kapcsolatban az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a politikai közszereplők között a közéleti viták során tett kijelentésekkel kapcsolatban indított perek minősíthetők politikai jellegűnek, míg a pereskedés kifejezés a köznap értelemben azt jelenti, hogy valaki pert indít. A felperes két perben is szerepelt peres félként, a Vas Megyei Bíróság előtt P.20.291/2005. szám alatt indult eljárásban ugyan alperes volt, de ott viszontkeresetet terjesztett elő, melynek vonatkozásában peresztes lett. Erre tekintettel az a tényállítás, mely szerint a felperes egyetlen politikai jellegű keresetét nem nyerte meg, megfelel a valóságnak. Az 5. kitétellel kapcsolatban utalt arra, hogy az alperesi nyilatkozat 2014. október 8. napján került közzétételre. 2014 szeptemberében a rendőrségi eljárást megszüntető határozat elleni panasz is elbírálásra került, az azonban nem állapítható meg, hogy e határozatról a panaszt előterjesztő mikor szerzett tudomást. A 7/2014. (III.7.) AB határozatban foglaltakra tekintettel tehát az nem volt megállapítható, hogy az alperes felróható módon járt volna el azon valótn tény közlésével, hogy a felperes az internetes közzététel időpontjában még

feljelentés alatt áll zaklatás vádjával. A 6. és 7. pont szerinti kitételeket illetően kifejtette, hogy a magántitokhoz való jog megsértésének megállapítására a felperes alappal nem hivatkozhat, figyelemmel a 7/2014. (III.7.) AB határozatban foglaltakra, mely szerint a közügyek vitatásának lényegi részét képezi a politikai közszereplő hitelességét érintő megnyilvánulás. Rámutatott, hogy az alperes e kijelentései a felperes hitelességét voltak hivatottak megkérdőjelezni, szemben a felperesnek a kampány során tett bemutatkozó nyilatkozatával.

A kereseti kérelem jogalapjának hiányában a bíróság érdemben nem vizsgálta a Ptk. 2:51. § /1/ bekezdés a/ és d/, valamint a 2:52. § /1/ bekezdése alapján előterjesztett további kereseti kérelmeket. A perköltségről a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak teljes körű megváltoztatását, a kereseti kérelemnek való helyt adást kért. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozatlan, az részben iratellenes megállapításokat tartalmaz. A törvényszék megtévesztően utalt az ítélet 3. oldal 3. bekezdésében az "E" Kft. tevékenységével összefüggésben a felperesi elismerésre, mert ilyen nyilatkozatot a hivatkozott tárgyalási jegyzőkönyv nem tartalmazott. Nem megfelelően értékelte az elsőfokú bíróság az alperes ellentmondásos előadását a felperes családja által működtetett ingatlanokkal kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy iratellenes a **település 1i** ... helyrajzi szám alatti ingatlannal kapcsolatos elsőfokú bírói megállapítás, mert ez az ingatlan 1985 óta a nem köthető felperesi családhoz, az a "J" család tulajdonában áll. Ugyancsak iratellenes az ... helyrajzi szám alatti ingatlannal kapcsolatos megállapítás, mivel az 2012 februárjában kikerült a felperes nagybátyjának tulajdonából. E körben hivatkozott az elsőfokú eljárás során csatolt, a **Település 2i** Városi Bíróság 3.P.20.215/2019/6. számú ítéletére, mely szerint a felperes nagybátyja elvált a feleségétől. Hangsúlyozta, hogy a volt házastárs a házasság felbontását követően nem tekinthető a felperes családtagjának. Az alperesi nyilatkozat alapjául szolgáló további ingatlanokkal kapcsolatban az alperes tulajdoni lapokat nem csatolt, felperesi érintettséget nem igazolt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság értékelte, hogy "K" tanú következtlen tanúvallomását tett.

Álláspontja szerint megalapozatlan az elsőfokú ítélet azért is, mert a két újságcikk kapcsán a bíróság nem értékelte, hogy az alperes sajtófőnökként tisztában volt a "C" **Havilap** megjelenéseivel, így tudhatta, hogy a két, időben elvált sajtótájékoztatóján elhangzottak azonos lapszámban kerülnek az olvasók felé. Rámutatott, hogy álláspontja szerint a város közbiztonságának romlása nem nyert igazolást, különös tekintettel arra, hogy a 2010 - 2014.

ciklus alatt egyetlen migráns román cigány által elkövetett állítólagos bűncselekmény, szabálysértés nem vált ismertté.

Iratellenesen idézi az elsőfokú bíróság "H" tanúvallomását, és ugyancsak iratellenesen tünteti fel a felperes módosított kereseti kérelmét, mivel az 1.300.000 forint sérelemdíj megfizetésére irányuló kereseti kérelmet a felperes valamennyi általa jogsértőnek tartott alperesi közlemény után együttesen kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes illetéktelen módon jutott hozzá a felperes személyes adataihoz, s a felperest megelőzően szerzett tudomást a büntetőeljárás kezdeményezéséről. A 2010. október 8-i közlemény közzétételkor a rendőrségi eljárás már megszüntetésre került. Az alperes az adatokat illetéktelenül megszerző személyként nem hivatkozhat eredménnyel arra, hogy nem értesült a feljelentés jogerős elutasításáról. Álláspontja szerint részrehajlóan megengedő az elsőfokú bíróság, amikor a „vád” kifejezéssel kapcsolatban az ügynevezett hétköznapi értelmezést tette magáévá, és arra utalt, hogy az a tény, hogy a felperes feljelentés alatt állt zaklatás vádjával, azonosítható azzal, hogy a felperest vád alá helyezték. E körben utalt a Győri Ítéltábla Pf.I.20.036/2006/8. számú ítéletére. Álláspontja szerint kirívóan ellentmondásos és megalapozatlan az az elsőfokú érvelés, amely a 2010. október 8-i közlés 3. és 4. pontjával kapcsolatos, mivel a felperes pernyertesnek tekinthető akkor is, ha egy pert alperesként nyer meg. A felperes hangsúlyozta, hogy pereskedés az is, ha alperesként perbe bocsátkozik ahelyett, hogy a keresetlevél kézbesítésekor elismerné a követelést, önként teljesítené. A 6. és 7. kitételrel kapcsolatban kiemelte, hogy a közlés megjelenésének idején is 25.000 forintot meghaladó tartásdíjat fizetett gyermeke édesanyjának, az alperes pedig nem vonta kétségbe azt a felperesi okirattal igazolt előadást, mely szerint rendszeresen természetben ajándékok vásárlásával is jelentős mértékben támogatta gyermekét. Erre tekintettel pedig a 25.000 forintos tartásdíj fizetésére, mint támogatásra vonatkozó kitétel minden alapot nélkülöz. Álláspontja szerint iratellenes az az elsőfokú bírói megállapítás is, mely szerint az alperes a felperes hitelességét kívánta megkérdőjelezni a gyermekek származásával összefüggésben, tekintettel arra, hogy az e körben hivatkozott felperesi bemutatkozó nyilatkozatból kiolvasható volt, hogy a felperes gyermekei nem azonos anyától származnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárva, okszerű következtetéseket levonva hozta meg ítéletét, amelynek során sem anyagi, eljárási jogszabályt nem sértett. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárás során bizonyítást nyert a közbiztonsággal kapcsolatos alperesi előadás. Helytállónak találta azt az elsőbírói érvelést, mely szerint a „100 ezer a

nyomravezetőnek" című cikkből a felperes személye nem ismerhető fel. Az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk vallomásai alátámasztották az alperesi közléseket a felperes családjának tevékenységével kapcsolatban. Vitatta, hogy sajtófőnökként tisztában kellett volna lennie a **"C" Havilap** megjelenésével, szerkesztési sajátosságaival. Fenntartotta, hogy a 2014. október 8-i közlés lényege az volt, hogy a magát a választási kampánykiadványban példás családapának beállító felperesről minden kétséget kizáróan közérdeklődésre számot tartó tényről közölt azzal, hogy az apa a kislánya édesanyjával milyen hangnemben levelezett. A felperes a családi helyzetét úgy tárta a nyilvánosság elé, mintha első gyermek édesanyjával együtt közösen várnák decemberre második gyermekük születését, ezen információ nem helytálló voltára mutatott rá az alperes egy választási kampányban, az általa közöltek e körben a valóságnak megfelelnek, így személyiségi jogsértést nem valósítanak meg.

Álláspontja szerint lényegtelen, a felperes megítélését nem befolyásoló körülmény, hogy a felperes ellen „csak” feljelentéssel éltek, vele szemben az ügyészség vádat nem emelt. E körben hivatkozott a PK 12. számú állásfoglalásban írtakra. Hangsúlyozta, hogy az egyes információkhoz nem illetéktelenül jutott hozzá. 2014. október 8-án még kifejezetten még arról volt tudomása, hogy a felperes elleni büntetőeljárás folyamatban van. Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a felperesi pereskedések sikeres, illetőleg sikertelen voltát illetően. Arra hivatkozott, hogy az egyes perek kimenetével kapcsolatos közlések még esetleges valótlanosságuk esetén sem jogsértőek, mert azoknak nincs sértő jellege. A havi 25.000 forintos tartásdíjat meghaladó felperesi támogatás a gyermek tartását illetően semmilyen relevanciával nem bír, mivel az nem olyan kötelezettség, amelyet a felperesnek kötelező lenne teljesítenie.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, abból túlnyomórészt érdemben helyes tényállást állapított meg, és érdemben helyes jogi következtetésre jutott.

Helytállóan hivatkozott fellebbezésében a felperes arra, hogy az elsőfokú ítélet tényállása az egyes ingatlanokkal kapcsolatban pontatlanságot, iratellenes megállapításokat tartalmaz. Az ... helyrajzi szám alatti ingatlan az elsőfokú eljárás során beszerzett tulajdoni lap szerint 1985 óta 2/4 részében a perben nem álló id. **"J"**, 2010 óta 1/4 részében a perben nem álló ifj. **"J"**, 1/4 részében 2014. szeptember 26. óta a perben nem álló **"L"** tulajdonát képezi. Az ... helyrajzi szám alatti ingatlan 2014. március 19. óta **"M"** tulajdonában áll. Az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel arra a körülményre, hogy a

Település 2i Városi Bíróság 3.P.20.215/2009/6. számú 35. sorszám alatti ítélete szerint a felperes nagybátyjának házassága felbontásra került, így a felperes nagybátyjának volt házastársa nem tekinthető a felperes családtagjának. Ugyancsak iratellenes az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldal 2. bekezdésében idézett tanúvallomás tekintettel arra, hogy "N" a 27. számú jegyzőkönyv szerint azt adta elő: „Azt tudom mondani, hogyha a városban egy **település 1i** társasággal találkozik az ember, illetőleg hogyha egy romániai cigány öt fős társasággal, akkor az utóbbitól félek." Tévesen értékelte az elsőfokú bíróság a felperesnek a 27. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldalán tett nyilatkozatát elismerésként, mivel a külföldi rendszámú autókkal kapcsolatos felperesi előadásból nem lehetett a kereseti kérelem tárgyául szolgáló alperesi kijelentés valóságtartalmára következtetni.

Azt helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett közlések nyilvánosságra hozatalára figyelemmel a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 8. § /1/ bekezdése alapján a jelen eljárásban a 2013. évi V. törvény (Ptk.) alkalmazandó.

A fellebbezésben a felperes ugyan az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően hivatkozott az alperes sajtófőnöki tisztségére, de nem bizonyította, hogy az alperesnek bármilyen közvetlen, vagy közvetett ráhatása lett volna a per tárgyát képező lap szerkesztésére. Kétségtelen, hogy a két, a kereseti kérelem tárgyát képező cikk az újságban közel helyezkedik el egymáshoz (a 6. és 9. oldalon), ugyanakkor az alperes szerkesztői felelősségének megállapíthatósága hiányában a két újságcikk csak külön-külön vizsgálható, figyelemmel arra is, hogy az azok alapjául szolgáló sajtótájékoztatókra egy hónapi különbséggel, 2014. július 18-án, illetőleg 2014. augusztus 18-án került sor. Mindezekre tekintettel helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a „100 ezer a nyomravezetőnek” című cikk nem utal a felperesre, a sajtótájékoztatón az alperes részéről megfogalmazottak közvetve sem vonatkoztathatók a felperes személyére. Az alperes a városvezetésről csak úgy tett említést - nem nevesítve az egyes tisztségviselőket - hogy „Felszólítjuk a városvezetést, hogy fejezze be a struccpolitikát ...” Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor a „100 ezer a nyomravezetőnek” című újságcikkekre alapított kereseti kérelmet elutasította.

A „Jelöltbemutató sajtótájékoztató” című cikk és a 2014. október 8-i alperesi nyilatkozat kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe, hogy a felperes a sérelmezett közlések időpontjában közszereplőnek minősült **Település 1** alpolgármestereként. A közszereplői minőséget az önkormányzati választásokon való részvétel a betöltött tisztségtől függetlenül is megalapozta. A „Jelöltbemutató sajtótájékoztató” című cikk az alpolgármester családját,

rokonságát nevesíti, de a cikkben kifejtett tevékenység jelentősége abban áll, hogy azt a felpereshez köthető személyek gyakorolják. Az EBH 2004.1116. számú eseti döntés alapján - amint arra a törvényszék is hivatkozott - saját személyében kérhet személyiségvédelmet az a közszereplő, akinek a hozzátartozójáról az elektronikus sajtó nagy nyilvánosság előtt oly módon közölt sértő és valótlan tényeket, hogy a hozzátartozó személyét a közszereplőhöz fűződő hozzátartozói kapcsolat által jelenítette meg. Ebből következően ennek az újságcikknek a jogsértő jellege érdemben vizsgálható volt annak ellenére, hogy az újságcikk a felperest nem nevesítette.

Amint arra az elsőfokú bíróság is utalt, a Ptk. 2:44. §-a szerinti, a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét méltányolható közérdekből szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. Míg a korábbi bírói gyakorlat - az 1959. évi IV. törvény alapján - a közszereplők személyiségi jogait illetően elsősorban a véleménynyilvánítás szabadságát, annak korlátait, valamint a képmáshoz, hangfelvételhez fűződő jogot vizsgálta, a Ptk. 2:44. §-a nem tesz különbséget az egyes személyiségi jogok között: a közszereplők valamennyi személyiségi jogának védelme korlátozás alá esik.

A jó hírnév Ptk. 2:45. § /2/ bekezdése szerinti sérelme, valamint a becsület 2:45. § /1/ bekezdés szerinti sérelme egymással nem azonosítható. Az előbbi a valótlan, sértő tényállítás, utóbbit a kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, a személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas véleménynyilvánítás valósítja meg. A véleménynyilvánítás és a tényállítás közötti elhatárolás alapja - amint arra az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállóan rámutatott - , hogy míg a tényállítás valóságtartalma utóbb bizonyítható, az értékítéletet megjelenítő véleménynyilvánítás - annak szubjektivitása miatt - nem. A határeseteket az úgynevezett értékítélettel terhelt tényállítások jelentik, amelyek az EJEB gyakorlatában a véleményszabadság magas szintű védelmét élvezik. A véleményszabadság oltalma alatt állnak az erős, túlzó jellegű kritikát megfogalmazó és polemikus stílusban megírt, ám de vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletek is. Az Alaptörvény IX. cikk /4/ bekezdése szerinti emberi méltóság, az abból fakadó becsületvédelem, jó hírnév és az állami intézményekbe vetett közbizalom, a véleményszabadság és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti (13/2014. (IV.18.) AB határozat). A nyilvános közlés megítélése során elsőként arról szükséges dönten, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Amennyiben az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását

érinti, úgy a közlés automatikusan a vélemény-nyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi (13/2014. (IV.18.) AB határozat). A politikai kampányban a másik jelöltet negatív színben feltüntető kijelentések a vélemény-nyilvánítási szabadság körébe tartoznak, ha ezzel a választópolgárok döntési lehetőségét kívánják elősegíteni (9/2015. (IV.23.) AB határozat), mivel a demokratikus közéletet hivatásszerűen alakító politikusoknak a szabad bírálata, működésük, tevékenységük ellenőrzése és kritikája - legyen az akár rendkívül éles hangú vagy támadó - a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, illetve a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme (7/2014. (III.7.) AB határozat).

A lefolytatott bizonyítás eredményeként tényként állapítható meg, hogy a felperes családi vállalkozásába tartozó "E" Kft. bérbeadás útján vendéglátóipari kereskedelmi céllal üzemeltet ingatlanokat. A vendégkör származási hely, identitás, népcsoport szerinti megválogatására a személyiségi jogok tiszteletben tartása mellett nincs lehetőség. A vendéglátóipari, kereskedelmi célú üzemeltetésből következően így nem zárható ki az, hogy a vendégek között Romániából érkezettek is vannak. Az alperesi közlésben az a tény, hogy a felperes családja vendéglátóipari egységeket működtet, kapcsolódik ahhoz a véleményhez, hogy ez a közbiztonságot érintő problémával összefüggésben áll. A közbiztonság javulása vagy romlása alatt nem csupán a bűnügyi statisztikák szerinti mutatók értendők, hanem a város lakóinak szubjektív biztonságérzete is, az pedig a tanúvallomások, valamint a 13/A/1. alatti újságcikk alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a „romániai cigány családokként” nevesítette személyek megjelenésével e szubjektív biztonságérzet romlott. Önmagában tehát az alperesi véleménynyilvánítás nem nélkülöz minden ténybeli alapot. Mind a „Jelöltbemutató sajtótájékoztató” című cikk, mind a 2014. október 8-i közlés kapcsán értékelendő az is, hogy az alperes nyilatkozataira az önkormányzati választások kampányidőszakában került sor. Választási kampányban pedig tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási szabadságot, illetve annak korlátait. Az Alkotmánybíróság 5/2015. (II.25.) számú határozatában írtak szerint ez mindenekelőtt azt jelenti, hogy az egymással versengő jelöltek igyekeznek előnyt szerezni, s ennek elérése érdekében nyíltan, és akár kendőzetlenül is megnyilvánulhatnak. Társadalmi érdek, hogy a kampányban nemcsak a közügyeket, hanem az egyes jelöltek alkalmasságát és a jelölő/támogató szervezet programját is megvitassák. Ez alkalmanként kemény verbális csatározásokat is jelenthet, de ez része a kampány során megvalósuló vélemény-nyilvánítási szabadságnak. Mindezekre tekintettel érdemben helyes az az elsőbírői álláspont, hogy nem jogsértő a 2014. október 8-i közlést illetően az 1. kitétel, illetőleg a „Jelöltbemutató sajtótájékoztató”

című cikkben közzétett alperesi nyilatkozat. A 2014. október 8-i közlemény 2. pontjával kapcsolatban a törvényszék helytállóan utalt arra, hogy a „zaklatással vádolják” kitétel nem minősül jogsértőnek. A PK 12. számú állásfoglalásban írtakra tekintettel a sérelmezett közleményt a maga egészében, szövegösszefüggéseire figyelemmel is vizsgálni kell, márpedig az alperesi közlés úgy folytatódik, hogy a felperes „jelenleg feljelentés alatt áll a ...i II. kerületi Ügyészségen zaklatás vádjával”. A zaklatással vádolás a szöveg egészéből kitűnően a feljelentés tényét jelenteti és nem azt, hogy a büntetőeljárás szabályai szerint az ügyészség vádat emelt volna a felperessel szemben. A feljelentés ténye pedig valós tény. Másrészt pedig a 7/2014. (III.7.) AB határozatban hivatkozott ügynevezett Sullivan-teszt alapján a kampányidőszakban tett tényállítást is tartalmazó közlések kapcsán azt is vizsgálni kell, hogy a közlő rosszhiszemű volt-e, azaz tudatában volt-e annak, hogy állítása valótlan tényt tartalmazott, vagy azért nem tudott annak valótlanságáról, mert igazságtartalmának vizsgálatakor súlyosan gondatlanul járt el. E teszt mögötti alkotmányos érv a közéleti viták zavartalansága, erőteljessége és nyíltsága. Nincs olyan adat, amelyből az a következtetés lenne levonható, hogy a 2014. október 8-i közlés időpontjában az alperes nyilvánvalóan tudott volna a felperes ellen indult büntető eljárás megszüntetéséről, s így rosszhiszeműen, vagy legalábbis súlyosan gondatlanul járt volna el. A nyomozást megszüntető határozattal szembeni panaszt a 2014. szeptember 19-i határozat elutasította, az elutasító határozat azonban tartalmazta, hogy a sértett annak közlésétől számított 60 napon belül pótmagánvádlóként léphet fel. Ebből következően az alperesi közlés időpontjában még nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a feljelentés folytán indult eljárás folytatódik-e a felperessel szemben. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az 5. kitétel nem jogsértő. Az alperesi közlés 3. és 4. kitétel szintén véleménynyilvánítással vegyes tényállítás. Tény, hogy a felperes pert indított gyermeke édesanyjával szemben, a Vas Megyei Bíróság előtt P.20.291/2005. számon folyamatban volt eljárásban viszontkeresetet terjesztett elő, az alperessel szemben feljelentéssel élt a **Település 2i Rendőrkapitányságon**. Erre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezen alperesi közlés valóságtartama bizonyított, míg a „előszeretettel jelentget fel és perel be másokat” kitétel a felperesnek e tevékenységével kapcsolatban alkotott alperesi vélemény, amely nem indokolatlanul bántó, lealacsonyító, így nem jogsértő. A 4. kitétel esetén az ítélőtábla teljes mértékben osztja azt az első bírói álláspontot, mely szerint a politikai jellegű pereskedéseit illetően a felperes nem bizonyult pernyertesnek.

A közszereplőknek a közéleti szereplés körén kívül eső magánéletük zavartalanságához van joguk (Fővárosi Ítélőtábla 2.Pf.21.515/2009/7.). A 6. és 7. kitétel kapcsán az ítélőtábla a Ptk. 2:44. §-ának már hivatkozott

rendelkezését meghaladóan utal arra, hogy a választási kampányidőszakban a közszereplővel szembeni véleménynyilvánítási szabadsága akkor jogsértő, ha az öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, a magán- vagy családi élettel kapcsolatos közléseket tartalmaz, amelyek kizárólag az emberi státusz nyilvánvaló és súlyos becsmélésében (vagyis az emberi méltóság korlátozhatatlan magjának megsértésében), a másik személy pusztá megalázásában vagy bántó és sértő kifejezések használatában nyilvánulnak meg (9/2015. (IV.23.) AB határozat). A már többször hivatkozott 7/2014. (III.7.) AB határozat szerint a közszereplőkkel kapcsolatos személyiségi jogsértések vizsgálatánál a korlátot a Ptk. 2:44. §-a, ezen keresztül pedig a 2:42. §-ban foglalt emberi méltóság korlátozhatatlan aspektusa képezi. A közszereplőkkel szembeni sajátos mérték alkalmazása során figyelemmel kell lenni arra is, hogy a közéleti szereplők, különösen a politikusok tekintetében olyan eset is előfordulhat, amikor a közügyek megvitatásához fűződő speciális körülmények között nem is csupán magán a közszerepléssel, hanem az érintett magánéletével kapcsolatban is figyelembe kell venni a közvélemény tájékozódáshoz való jogát. Az „Együtt tovább **Település** 1ért! Folytatódjon a rég nem látott fejlődés!” című a **"B" Párt** által kiadott szórólapon a felperes maga tette közéleti szereplése részévé családi viszonyait, amikor bemutatkozása során úgy nyilatkozott, hogy: „Kislányom két éves lesz, kisfiunk születését decemberre várjuk a párommal.” Köztudomású tényként értékelendő, hogy a **"B" Párt** politikai programjának központi elemét képezi a család (a KDNP politikai alapelve szerint az a társadalom alapsejtje). Az alperes valós, a felperes által sem vitatott tény (a már meglévő, illetőleg az alperesi közlés időpontjában várt gyermek különböző anyától származik) állított szembe a felperest jelöltként állító pártok nézeteivel és így alkotott véleményt. Valós az is, hogy a felperes kislánya édesanyjával gyermekelhelyezési perben áll. A felperes által 35. sorszám alatt csatolt iratok szerint a felperes 2015 januárja óta fizet 30.000 forint gyermektartásdíjat, a fénymásolatban csatolt kézzel írott nyilatkozat alapján esetenként ezen felül is támogatja a gyermeket. Az alperes a felperes interneten közzétett díjszabását, hivatalosan bevallott nettó jövedelmét, vagyoni viszonyait és az általa végrehajtható módon fizetendő gyermektartásdíj összegét vetette össze a 6. sorszám alatti kitéttel. E szempontból nincs annak jelentősége, hogy - igazoltan a közleményt követő időszakban - a felperes rendszeresen nem 25.000, hanem 30.000 forint gyermektartásdíjat fizetett, hanem annak, hogy a gyermektartásdíj összege hogyan viszonyul a felperes díjszabásához, vagyoni helyzetéhez. E körben az 5.000 forintos havi eltérés nem lényeges, figyelemmel arra is, hogy korábban maga a felperes nyilatkozott úgy, hogy a gyermeke tartásával kapcsolatos kereseti kérelme arra irányult, hogy a havi tartásdíj összege 25.000 forintban kerüljön megállapításra, mert nem olyan gazdag, hogy ennél nagyobb összegű gyermektartásdíjat engedhessen meg

magának (27. sorszám alatti jegyzőkönyv). Megjegyzi az ítélőtábla, hogy a gyermekelhelyezési, -tartási per megindításával ezen adatok már nem képeznek magántitkot, az ezekkel kapcsolatos közlés legfeljebb a magánélet védelméhez való jogot sérthetné meg (Fővárosi Ítélőtábla 2.Pf.21.114/2003/4.). Figyelemmel arra, hogy a gyermekeivel kapcsolatos tényeket maga a felperes tette közszereplése részévé a bemutatkozó nyilatkozatában a fentiekben kifejtettekre is figyelemmel helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a 6. és 7. kitétel sem tekinthető jogsértőnek.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban pervesztes felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles a feljegyzett fellebbezési illeték, a Pp. 239. § és 78. § /1/ bekezdése alapján az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségei megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj Áfa-t is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ /1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdése alapján határozott.

Győr, 2016. évi június hó 2. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Kiadó